

การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

Development of Teacher Professional Competence by the
Experimental Teaching Process of 3rd Year Students Faculty of
Education, Suan Sunandha Rajabhat University

นันทิยา น้อยจันทร์¹

Nuntiya Noichun

บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 2. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา 3. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาตรี คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ประจำปีการศึกษา 2564 จำนวน 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า แบบประเมินรูปแบบ แบบประเมินผลการใช้รูปแบบ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัย พบว่า 1) ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัญหาที่สูงที่สุด ได้แก่ ด้านโรงเรียนฝึกประสบการณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53) รองลงมา ด้านนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.37) ด้านอาจารย์นิเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.98) ด้านการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.87) และด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทดลองสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.47) 2) การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา INS-Competency Model จากการประเมินผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59) เมื่อพิจารณารายละเอียด พบว่า ความถูกต้อง ($\bar{X}$ = 4.73) ความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.58) ความเป็นไปได้ ($\bar{X}$ = 4.54) และความเป็นประโยชน์ ($\bar{X}$ = 4.52) 3) การประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอน

Received: 2021-08-06 Revised: 2021-08-17 Accepted: 2021-08-17

¹ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University. Corresponding Author e-mail: nuntiya.no@ssru.ac.th

ของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การมีความรู้ในเนื้อหาวิชา ($\bar{X}$ = 4.76) รองลงมา ความรู้ทางวิชาชีพครู ($\bar{X}$ = 4.69) การจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.62) การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X}$ = 4.58) คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{X}$ = 4.56) การคิด ($\bar{X}$ = 4.53) และน้อยที่สุด การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ($\bar{X}$ = 4.51)

คำสำคัญ (Keywords): สมรรถนะวิชาชีพครู; กระบวนการทดลองสอน

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the problem of teacher professional experience training by the experimental teaching process of 3rd year students of the Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University 2) to develop a model of teacher professional competency development by an experimental teaching process of first year students. 3 Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University 3) To evaluate the use of the model of teacher competency development by the experimental teaching process of students of the Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University. The sample group used in this research were undergraduate students, Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University. for the academic year 2021 of 205 people. Tools used in this research It is an estimation scale questionnaire. model assessment form Evaluation form using the model Data were analyzed by percentage, mean, standard deviation. The results showed that 1) The problem of teaching professional experience training in the overall teaching process was at a high level ($\bar{X}$ = 4.04). the teaching school ($\bar{X}$ = 4.53) at the highest level, followed by students ($\bar{X}$ = 4.37), Instructor's supervision ($\bar{X}$ = 3.98). organizing activities to enhance experiences ($\bar{X}$ = 3.87) at a high level and the environment and atmosphere in teaching experiments ($\bar{X}$ = 3.47) at a moderate level 2) Develop a model for developing teacher competency by using the experimental teaching process of 3rd year students in the Faculty of Education, Suan Sunandha Rajabhat University. The INS- Competency Model from the assessment of 5 experts as a whole was at the highest level ($\bar{X}$ = 4.59). Considering the details, it was found that the accuracy ($\bar{X}$ = 4.73) suitability ($\bar{X}$ = 4.58) feasibility. can ($\bar{X}$ = 4.54) and usefulness ($\bar{X}$ = 4.52) 3) The results of satisfaction assessment after the experimental model of teacher competency development by the teaching experimental process of the students of the Faculty of Education. Suan Sunandha

Rajabhat University as the overall and individual aspects are at the highest level. Can be sorted from highest to lowest as follows. Knowledge of subject content ($\bar{X}$ = 4.76), followed by professional knowledge ($\bar{X}$ = 4.69), learning management ($\bar{X}$ = 4.62), communication and technology ($\bar{X}$ = 4.58) morality. Professional Ethics and Ethics ($\bar{X}$ = 4.56) Thinking ($\bar{X}$ = 4.53) and Minimal Building relationships with communities ($\bar{X}$ = 4.51)

Keywords: Teacher Professional Competency; Experimental Teaching Process

บทนำ (Introduction)

สภาพการณ์เปลี่ยนแปลงของโลกปัจจุบัน ที่นานาประเทศทั่วโลกต้องใช้ กลยุทธ์ ต่าง ๆ ทั้งด้านความร่วมมือ และการแข่งขันด้านคุณภาพของสินค้าและบริการ เพื่อความอยู่รอดและผลประโยชน์ของประเทศ สำหรับประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมา สถานการณ์ด้านการผลิตและพัฒนา กำลังคนยังมีปัญหาอยู่มาก การผลิตกำลังคนส่วนใหญ่ยังเป็นไปตามความสามารถในการผลิตของสถานศึกษา กำลังคนระดับอาชีวศึกษาเข้าสู่ตลาดแรงงานน้อย ทำให้ประเทศขาดกำลังคนระดับกลางเพิ่มขึ้น สำหรับด้านคุณภาพกำลังคน พบว่า กำลังคนที่ผลิตได้ขาดคุณลักษณะทั้งด้านความรู้และทักษะที่จำเป็น นอกจากนี้ยังพบปัญหาในเชิงระบบ เช่น ขาดระบบกลไกในการประสานความร่วมมือระหว่างฝ่ายผลิต ฝ่ายผู้ใช้ขาดความร่วมมือและการประสานระหว่างภาครัฐด้วยตนเอง และกับภาคเอกชน ขาดฐานข้อมูลกำลังคนที่เชื่อมโยงกันทั้งระบบ ขาดการกำหนดมาตรฐานอาชีพและวิชาชีพ เป็นต้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2554 : คำนำ) การกำหนดให้วิชาชีพทางการศึกษาเป็นวิชาชีพควบคุม นับเป็นความก้าวหน้าของวิชาชีพทางการศึกษาและเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น อันจะเป็นผลดีต่อผู้รับบริการทางการศึกษาที่จะได้รับการศึกษาอย่างมีคุณภาพและมีมาตรฐานที่สูงขึ้นด้วยซึ่ง จะทำให้วิชาชีพและผู้ประกอบวิชาชีพทางการศึกษาได้รับความเชื่อถือ ศรัทธา มีเกียรติและศักดิ์ศรี ในสังคม (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2548)

ปีพุทธศักราช 2562 ประเทศไทยจะก้าวเข้าสู่ความเป็นสากลอย่างสมบูรณ์ สิ่งที่จะต้องประสบอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ คือ ภาวะการแข่งขัน การทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้และเข้าใจวัฒนธรรมที่แตกต่าง ตลอดจนการแสวงหาพัฒนาความรู้อย่างต่อเนื่อง สิ่งเหล่านี้กำลังจะเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน หลังจากประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างเป็นทางการ ตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา พบว่า ปัญหาของนักเรียนไทย คือ ขาดความเข้มแข็งในด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการทำงานด้านการใช้ภาษาและการคิดขั้นสูง (สำนักงาน คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2561: 48) ความต่อเนื่องของแนวทางในการพัฒนาประเทศชาติมีความสอดคล้องกันอย่างไรเห็นได้ชัด ตั้งแต่ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ให้ความสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม สู่ยุคโลกาภิวัตน์ (พ.ศ. 2560 - 2564) อยู่ในช่วงเวลาเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ

เพราะกำลังจะเข้าสู่ยุคไทยแลนด์ 4.0 ดังนั้น ประเทศไทยจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมในหลายด้าน เช่น การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ทั้งทางการศึกษา ทักษะด้านภาษา ทักษะฝีมือแรงงาน รวมถึงการพัฒนาภาคต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งจุดเน้นของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคนี้จำเป็นต้องพัฒนามนุษย์โดยตรง ดังที่ แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ในการพัฒนาคน โดยใช้คนเป็นศูนย์กลาง เพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืนและการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ซึ่งมีนโยบายมุ่งเน้น คือ จะต้องพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ในทุกกระดับ พัฒนาคนให้มีทักษะและสมรรถนะระดับสูง มีความสามารถเฉพาะทางมากขึ้น มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในศตวรรษที่ 21 และปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมอันดีงามและความภาคภูมิใจในความเป็น ไทย ตลอดจนความเป็นพลเมืองที่ดีของสังคม นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการผลิตและพัฒนาครูให้มีคุณภาพ และมาตรฐาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2560 : 4-16) ปัจจุบันอาชีพครูถือว่า สำคัญยิ่ง เพราะครูมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคง ให้ก้าวทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคปัจจุบัน แต่ก่อนที่จะพัฒนาบ้านเมืองให้เจริญได้นั้น จะต้องพัฒนาคน ซึ่งได้แก่ เยาวชนของชาติเสียก่อน เพื่อให้เยาวชนเติบโตเป็นผู้ใหญ่ที่ดีมีคุณภาพและมีความสมบูรณ์ครบทุกด้าน จึงสามารถช่วยกันสร้างความเจริญให้แก่ชาติต่อไปได้และหน้าที่ที่มีความสำคัญยิ่งของครูก็คือการปลูกฝังความรู้ ความคิด และจิตใจแก่เยาวชน เพื่อให้เติบโตขึ้นเป็นพลเมืองที่ดีและมีประสิทธิภาพของประเทศชาติในกาลข้างหน้า ผู้เป็นครูจึงจัดได้ว่าเป็นผู้ที่มามีบทบาทอย่างสำคัญในการสร้างสรรค์อนาคตของชาติบ้านเมือง

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.4 ปี) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562 หลักสูตรอิงสมรรถนะที่เกิดจากความร่วมมือของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศร่วมจัดทำหลักสูตรเพื่อผลิตครูตามกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2552 และมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ พ.ศ.2562 (มคอ.1) และข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพครู ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 โดยได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ในการประชุมวิพากษ์หลักสูตร เพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้ปรับปรุงพัฒนาหลักสูตรบนพื้นฐานบริบทและอัตลักษณ์ความเป็นสวนสุนันทา มุ่งเน้นการยกระดับคุณภาพการผลิตครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง สร้างครูที่มีคุณภาพ มีความรู้และสมรรถนะทางวิชาชีพ เป็นผู้ยึดมั่นในค่านิยมอุดมการณ์ มีจิตวิญญาณความเป็นครูนำไปสู่การสร้างกำลังคนที่มีคุณภาพและตอบสนองยุทธศาสตร์ชาติ โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการจัดการเรียนรู้แบบใฝ่เรียนรู้ (Active Learning) ตามลักษณะและวัตถุประสงค์ของรายวิชาเพื่อการพัฒนาผู้เรียนให้มีผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ตามคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ และการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูในแต่ละชั้นปี

การฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นหัวใจสำคัญของกระบวนการผลิตครูเพราะเป็นกระบวนการภาคปฏิบัติที่จะช่วยเสริมสร้างนักศึกษาครูให้เป็นผู้ที่มีความรักศรัทธาต่อวิชาชีพครูและมีความรู้ความสามารถที่จะปฏิบัติงานในหน้าที่ของครูได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูของนักศึกษาที่จะเป็นครูในอนาคต การพัฒนาสมรรถนะเพื่อการเป็นครูผู้สอนที่ดีโรงเรียนมีความสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งถ้าหากได้รับการพัฒนาให้มีสมรรถนะที่สูงขึ้นแล้ว ย่อมสามารถแก้ปัญหาด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียน และสามารถแก้ปัญหาพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักเรียนได้และจะสามารถพัฒนาวิชาชีพครูให้เป็นที่ยอมรับของสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objective)

1. เพื่อศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
3. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธีโดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพกำหนดเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ศึกษาปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3 มีจำนวน 432 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2563 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาการฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3 มีจำนวน 205คน จากการใช้ตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครซีและมอร์แกน

1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.1 ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถามปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

1.2.2 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

(1) ศึกษาเอกสารหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ. 4 ปี) คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562 หลักสูตรอิงสมรรถนะ

(2) วิเคราะห์ข้อข่ายเนื้อหารายวิชา EDC 3203 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3 (Practicum 3) จำนวน 1 หน่วยกิต 90 ชั่วโมง โดยปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา

(3) กำหนดประเด็นปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อสร้างแบบสอบถาม

(4) นำแบบสอบถามปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .936

1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 จากแบบสอบถาม จำนวน 379 คน นำผลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 2 พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.1 นำผลการวิเคราะห์ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 มากำหนดเป็นกรอบในการพัฒนารูปแบบ

2.2 วิเคราะห์เนื้อหาที่สมรรถนะวิชาชีพครูที่จำเป็นในกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 เพื่อนำมาเป็นองค์ประกอบของรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูได้สมรรถนะที่จำเป็น 7 ประเด็น

- (1) การมีความรู้ในเนื้อหาวิชา
- (2) ความรู้ทางวิชาชีพครู
- (3) การจัดการเรียนรู้
- (4) การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี
- (5) การคิด
- (6) การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน
- (7) คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

2.3 ผู้วิจัยร่างรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.4 ประเมินรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้และเป็นประโยชน์

ตอนที่ 3 ประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ อาจารย์นิเทศก์ จำนวน 15 คน และครูพี่เลี้ยงการฝึกปฏิบัติวิชาชีพ ระหว่างเรียน 3 มีจำนวน 50 คน รวมทั้งสิ้น 65 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.2.1 ลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสอบถามพึงพอใจการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

3.2.2 ขั้นตอนการสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

(1) กำหนดประเด็นปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เพื่อสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อสมรรถนะวิชาชีพครูนักศึกษา ชั้นปีที่ 3

(2) นำแบบสอบถามปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบค่าความตรงเชิงเนื้อหา มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 นำไปทดลองใช้กับประชากรที่มีชื่อกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ .928

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 นำรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ไปใช้กับนักศึกษาชั้นปี 3 ที่ออกฝึกประสบการณ์วิชาชีพโดยกระบวนการทดลองสอน

3.3.2 เก็บรวบรวมผลการประเมินการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาจากโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพในขั้นตอนการทดลองสอน โดยมีผู้ให้ข้อมูลประกอบด้วยครูพี่เลี้ยง จำนวน คน และอาจารย์นิเทศก์ คน

3.3.3 นำผลที่ได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์ก่อนนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย (Research Results)

การพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ผลการวิจัย พบว่า

1. ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ปัญหาที่สูงที่สุด ได้แก่ ปัญหาทางด้านโรงเรียนฝึกประสบการณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.53) รองลงมา ปัญหาทางด้านนักศึกษา อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.37) ปัญหาทางด้านอาจารย์นิเทศ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.98) ปัญหาด้านการจัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.87) และปัญหาด้านสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในการทดลองสอน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ = 3.47)

2. การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ได้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา INS-Competency Model ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนคือ 1) การเตรียมความพร้อม โดยการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ในเนื้อหาวิชาการและวิชาชีพครู ฝึกทักษะการจัดการเรียนรู้ ปลูกฝังทัศนคติ แรงจูงใจ จิตวิญญาณความเป็นครู และเสริมสร้างคุณลักษณะความป็นครู 2) การดำเนินการเป็นขั้นของการจัดทำฐานข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างสถาบันผลิตครูกับโรงเรียนร่วมพัฒนาตลอดจนการจัดประชุมทำความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้บริหาร อาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง และนักศึกษาฝึกประสบการณ์ 3) การประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู โดยอาจารย์นิเทศก์ ครูพี่เลี้ยง ซึ่งมีผลการประเมินรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนจากการประเมินผู้เชี่ยวชาญ 5 คน โดยภาพรวม อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการ พบว่า ความถูกต้อง ($\bar{X}$ = 4.73) ความเหมาะสม ($\bar{X}$ = 4.58) ความเป็นไปได้ ($\bar{X}$ = 4.54) และความเป็นประโยชน์ ($\bar{X}$ = 4.51)

3. การประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา INS-Competency Model ซึ่งมีผลการประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด โดยทุกองค์ประกอบมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด สามารถเรียงระดับความพึงพอใจจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ การมีความรู้ในเนื้อหาวิชา ($\bar{X}$ = 4.76) รองลงมา ความรู้ทางวิชาชีพครู ($\bar{X}$ = 4.69) การจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.62) การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X}$ = 4.58) คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{X}$ = 4.56) การคิด ($\bar{X}$ = 4.53) และน้อยที่สุด การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ($\bar{X}$ = 4.51)

อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

1. ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04)

กระบวนการทดลองสอน เป็นกิจกรรมสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา EDC3203 การฝึกปฏิบัติวิชาชีพระหว่างเรียน 3 1 (90 ชั่วโมง) Practicum 3 โดยปฏิบัติการสอนในสถานศึกษา ประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีมีคุณธรรมและจริยธรรมตามจรรยาบรรณ วิชาชีพ ออกแบบการจัดบรรยากาศชั้นเรียนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความสุขจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิด กระบวนการคิดขั้นสูงโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลหรือนวัตกรรมทางการศึกษาที่ทันสมัย ร่วมมือกับผู้ปกครองในการพัฒนาและมุ่งมั่นในการแก้ปัญหา ผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2552) ด้วยกระบวนการทดลองสอนในสถานศึกษา ที่ถูกต้องเพื่อให้นักศึกษาเกิดการพัฒนาศมรรถนะวิชาชีพครูสะท้อนผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับตนเองได้อย่างชัดเจน จากผลการวิจัยที่ พบว่า ปัญหาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.04) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามหลักสูตรปี 2562 เป็นหลักสูตรอิงสมรรถนะ ที่นักศึกษาทุกชั้นปีต้องลงฝึกปฏิบัติตามกระบวนการตั้งชั้นปีที่ 1 การสร้างความรู้ความเข้าใจระหว่างสถาบัน ผลิตร่วมกับโรงเรียนฝึกประสบการณ์วิชาชีพที่ไม่ชัดเจนอาจทำให้เกิดปัญหาในการฝึกประสบการณ์

2. การพัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

ผลการประเมินคุณภาพของรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา โดยภาพรวมมีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้องครบถ้วน อยู่ในระดับ มากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างและพัฒนารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 อย่างเป็นระบบตามหลักการพัฒนารูปแบบ โดยประยุกต์ใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (Research and Development R&D) ซึ่งเป็นการดำเนินการศึกษาวิจัยอย่างเป็นระบบ อีกทั้งได้ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ดังที่แนวคิดของกลุ่มนักวิชาการ หน่วยงานต่างๆ เกี่ยวกับรูปแบบ อาทิ Carter, V. Good (1973) Keeves (1988); Husen and Postlethwaite (1994) ทิศนา แคมณี (2550) ได้ให้ความหมายว่า รูปแบบ คือโครงสร้างที่ถูกนำเสนอเพื่อใช้วินิจฉัยความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบที่สร้างมาจากเหตุการณ์ การหยั่งรู้ ด้วยวิธีการอุปมาอุปมัย หรือได้มาจากทฤษฎี รูปแบบจึงไม่ใช่ทฤษฎี สอดคล้องกับ มาเรียม นิลพันธุ์ (2554, น. 38) ได้กล่าวถึงความหมายของรูปแบบว่า รูปแบบเป็นการ จำลองภาพในอุดมคติของสภาพความเป็นจริงที่นำไปสู่การอธิบายคุณลักษณะสำคัญของปรากฏการณ์ที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ

ไม่มีองค์ประกอบตายตัว หรือรายละเอียดทุกแง่มุมโดยผ่านกระบวนการทดสอบอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความแม่นยำและเชื่อถือได้ ซึ่งสอดคล้องกับ บุญชม ศรีสะอาด (2545) ที่ได้กล่าวถึงการวิจัยที่เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบนั้นอาจกระทำได้ 2 ขั้นตอน คือ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ 2) ทดสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบ และ Eisner (1994) ได้เสนอแนวคิดการตรวจสอบโดยการใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งการที่รูปแบบมีองค์ประกอบที่เหมือนและแตกต่างกันไปนั้นขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์และบริบทของสิ่งที่ศึกษา ดังที่ Bardo and Hartman (1982) ให้ความเห็นเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบไว้ว่า การที่จะระบุว่ารูปแบบ จะต้องประกอบด้วยรายละเอียดมากน้อยเพียงใดจึงจะเหมาะสมและรูปแบบนั้นควรมีองค์ประกอบอะไรบ้าง ไม่ได้มีข้อกำหนดที่แน่นอน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปรากฏการณ์นั้นๆ สอดคล้องกับ พิณสุดา สิริธรงค์ (2555) ที่สรุปผลการศึกษาและนำเสนอรูปแบบการบริหารจัดการว่า แต่ละรูปแบบมีแนวคิด หลักการ วิธีการ ของการนำเสนอ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมตามบริบท ขนาด และความพร้อมในการจัดการศึกษาแต่ละรูปแบบดังกล่าว สอดรับกับยุคสมัย และบริบทที่นำไปใช้หรือทดลองใช้ ซึ่งสามารถนำมาเป็นต้นแบบเพื่อการวิจัยและพัฒนา รูปแบบอันจะส่งผลต่อความสำเร็จของการจัดการศึกษาในที่สุด ดังนั้น ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด โดยการศึกษา วิเคราะห์ สังเคราะห์ สร้างรูปแบบ และการตรวจสอบรูปแบบ ซึ่งในการตรวจสอบรูปแบบเป็นขั้นตอนที่จะทำให้รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมา นั้น มีความถูกต้อง สมบูรณ์ และน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น จึงส่งผลให้รูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ในภาพรวม มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้องครบถ้วน อยู่ในระดับ มากที่สุด

3. การประเมินผลการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

จากการใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา INS-Competency Model มีองค์ประกอบที่สำคัญที่แสดงให้เห็นการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญที่นักศึกษาจะได้เรียนรู้และพัฒนาการเรียนการสอน และงานในหน้าที่ครูอย่างเข้มข้นและเป็นรูปธรรม เป็นโอกาสที่จะได้นำความรู้และทฤษฎี ไปประยุกต์ใช้ และสร้างองค์ความรู้ทางการศึกษา เพื่อสร้างสรรค์และแก้ปัญหาในกระบวนการทำงาน โดยมีครูพี่เลี้ยง อาจารย์นิเทศ และผู้บริหารสถานศึกษา เป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำ และความช่วยเหลือ ซึ่งมีองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ส่วนคือ 1) การเตรียมความพร้อม 2) การดำเนินการ 3) การประเมินสมรรถนะวิชาชีพครู ในขั้นของการดำเนินการประเด็นของข้อมูลสารสนเทศเป็นเรื่องที่สำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัย วาสนา สังข์พุ่ม และ ฌมณ จิรังสุวรรณ (2560) ที่มีการศึกษาการพัฒนาาระบบสารสนเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี ผลการวิจัยพบว่า 1) ระบบสารสนเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูฯ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ คือ การวิเคราะห์ การวางแผนหรือการกำหนดวัตถุประสงค์ การออกแบบ การพัฒนา การนำไปใช้และการ

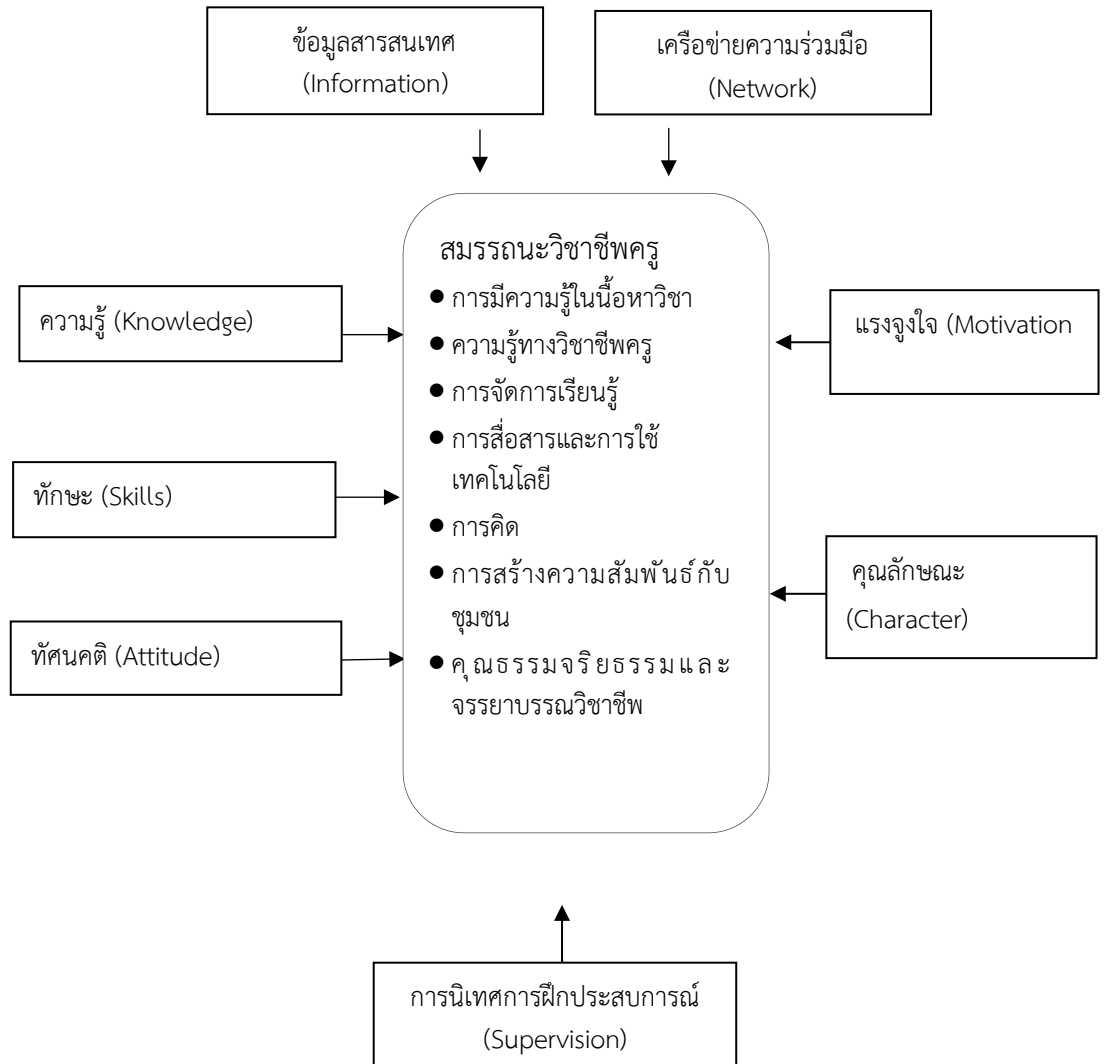
ประเมินผล การเผยแพร่และการบ รุงรักษา 2) แบบจำลองระบบสารสนเทศการ ฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครู มีประสิทธิภาพ และคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 3) การประเมินระบบสารสนเทศ การ ฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

ผลการประเมินสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอน ในภาพรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด โดยทุกองค์ประกอบมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด เรียงลำดับความพึงพอใจจากมาก ไปหาน้อยได้ ดังนี้ การมีความรู้ในเนื้อหาวิชา ($\bar{X}$ = 4.76) รองลงมา ความรู้ทางวิชาชีพครู ($\bar{X}$ = 4.69) การจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ = 4.62) การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยี ($\bar{X}$ = 4.58) คุณธรรมจริยธรรมและ จรรยาบรรณวิชาชีพ ($\bar{X}$ = 4.56) การคิด ($\bar{X}$ = 4.53) และน้อยที่สุด การสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ($\bar{X}$ = 4.51) ซึ่งงานวิจัยของ มานูญณ์ สุติศา และศรายุทธ เงามคำ (2560) ที่มีการประเมินความรู้ของ นักศึกษาตามสมรรถนะมาตรฐาน วิชาชีพของคุรุสภา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิต สาขาวิชาชีพ ครู มหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ความรู้ด้านนวัตกรรม และเทคโนโลยีสารสนเทศทางการศึกษา รองลงมาความรู้ ด้านคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ และความรู้ด้านการฝึกปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาสำหรับการ ประเมินความรู้ของนักศึกษาตาม สมรรถนะมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา ในส่วนของผู้ใช้บัณฑิต โดยรวมทั้ง 13 ด้าน เห็นว่านักศึกษา มีความรู้ตามสมรรถนะมาตรฐานวิชาชีพของคุรุสภา ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับ มาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ความรู้ด้านคุณธรรม จริยธรรม และ จรรยาบรรณ รองลงมา คือ ความรู้ด้านการปฏิบัติ การสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ และด้าน จิตวิทยา สำหรับครู โชติ แยมแสง (2558) ได้ทำการวิจัยสาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ ประกอบ วิชาชีพครู ของนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ผลการวิจัย พบว่า มาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูทั้ง 11 ด้าน มี ระดับสาระความรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรฐาน พบว่า คุณธรรม จริยธรรมและจรรยาบรรณอยู่ในลำดับสูงสุด รองลงมา ได้แก่ การวัดและประเมินผลการ เรียนรู้ ส่วนการประกัน คุณภาพการศึกษาอยู่ในลำดับต่ำสุด ระดับสมรรถนะโดยภาพรวมอยู่ใน ระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็น รายมาตรฐาน พบว่า คุณธรรมจริยธรรมและจรรยาบรรณอยู่ในลำดับ สูงสุด รองลงมาได้แก่ความเป็นครู ส่วนหลักสูตรอยู่ในลำดับต่ำสุด

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย

รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา จากการวิจัยทำให้เกิดความรู้ใหม่ซึ่งเป็นการ พัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอนของนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา เป็นฐานของกระบวนการทดลองสอนที่จะพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพ ครูซึ่งส่วนหนึ่งของกระบวนการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต หลักสูตร ปรับปรุง 2562 ซึ่งเป็นหลักสูตรอิงสมรรถนะ ดังแผนภาพ

INS-Competency Model

โดยการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เกิดความรู้ในเนื้อหาวิชาการและวิชาชีพครู ฝึกทักษะ การจัดการเรียนรู้ ปลูกฝังทัศนคติ แรงจูงใจ จิตวิญญาณความเป็นครู และเสริมสร้างคุณลักษณะ ความป็นครู เพื่อพัฒนาสมรรถนะวิชาชีพครูโดยกระบวนการทดลองสอน

ข้อเสนอแนะ (Research Suggestions)

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 สถาบันผลิตครูควรกำหนดนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจ เกี่ยวกับการฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครูที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งเผยแพร่ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนักและเข้าใจร่วมกัน

1.2 ควรมีการจัดทำบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการจัดฝึกประสบการณ์วิชาชีพครูกับสถานศึกษาที่เป็นแหล่งฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู

1.3 ควรส่งเสริมให้มีการเตรียมความพร้อมและมีการติดตามนำผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ ของนักศึกษาไปใช้เพื่อนำมาพัฒนาการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาในรุ่นต่อไป

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษารูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาที่หลากหลาย เพื่อนำผลมาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อค้นหาตัวแปรที่ส่งผลต่อรูปแบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา เช่น ระดับทักษะปฏิบัติการ ระดับทักษะการแก้ปัญหา และระดับทักษะการทำงานเป็นทีม

เอกสารอ้างอิง (References)

- คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. *หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.4 ปี) เป็นหลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2562*. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
- โชติ แยมแสง. (2558). *สาระความรู้และสมรรถนะตามมาตรฐานความรู้ผู้ประกอบวิชาชีพครูของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรบัณฑิตวิชาชีพครู วิทยาลัยครุศาสตร์มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต* (รายงานการวิจัยทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต). กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ธุรกิจบัณฑิต.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ทีศนา แคมมณี, และคณะ. (2548). *แบบแผนและเครื่องมือการวิจัยทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิณสุดา สิริธรงค์ศรี. (2555). *รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษาเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน:การศึกษา โดยการมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- พิณสุดา สิริธรงค์ศรี. (2555). *รายงานการวิจัยเรื่อง รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- มาเรียม นิลพันธุ์. (2554). *การพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงรายวิชาชีพครู ภาควิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. ภาควิชาหลักสูตรและวิธีสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร*.
- วาสนา สังข์พุ่ม และ ฌมณ จีรังสุวรรณ. (2017). *การพัฒนาระบบสารสนเทศการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู สำหรับนักศึกษาครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี. Technical*

*Education Journal King Mongkut's University of Technology North
Bangkok.* 8(1), 15.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *มาตรฐานการปฏิบัติงานโรงเรียน
มัธยมศึกษา พ.ศ. 2552*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548). *การสังเคราะห์รายงานวิจัยการกระจายอำนาจใน 8
ประเทศ*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.

Carter, V Good. (1973). *Dictionary of Education*. New York: McGraw-Hill Book.

Eisner, E. (1976). *Educational connoisseur and criticism: Their form and function in
Educational evaluation*. *Journal of Aesthetic Education*, 39(2), 192-193

Keeves, P.J. (1988). Model and Model Building. *Educational Research, Methodology
and Measurement: An International Handbook*. Oxford: Pergamon Press.